

Publicerad 2014-05-14 21:38 av frosthjärta
sommaren och hösten 2012/hjärtskärvor i morgonljus

I slutet så försökte jag
så mycket jag bara kunde
att verka som din mesta,
fast samtidigt kanske ändå din bästa,
motpol
och det var nog det som dig till mig drog.

Du dog,
lite mer för varje gång jag
kysste dig på bergsknallar,
i gräsbackar,
i lergropar och
i din säng en tidig lördagsmorgon

Jag minns hur solen sken in genom fönstret,
strålarna och du
smekte min bara rygg,
Jag ville så gärna få vara trygg,
i någon annans armar
Men, att höra ljudet,
att känna slagen,
av ditt nästan sprängfyllda hjärta
som pressades mot min brist av ryggrad
gjorde mig illamående,
sjösjuk,
men framför allt avundsjuk
på din själsliga värme som jag saknade

Du vinklade
ned persiennerna
för att skona mina bakfylletyngda ögon
I mörkret kändes det lite bättre
trots det eviga bankandet i ditt bröst,
trummande,
hamrande,
som i ett försök att laga mig
(för visst anade du att jag hela tiden var trasig?)

Jag vet att du var förälskad i

varenda del utav mig
varenda tanke om mig
men inte varenda tanke inuti mig

För hade det varit så,
så hade du älskat
någon som aldrig vill bli kysst av dig igen
trots att hon får
varma kramar,
varma ord,
väl dold smärta och
varendaste skärva av ditt för förlåtande hjärta

Allt det
plus frukost på sängen,
och som
trots det (!)
medvetet väljer att missa poängen:

Han älskar mig verkligen,
men jag älskar någon annan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frosthjärta med Poeter.se id #34136 innehar upphovsrätten